

Finantslof bragt Byggeforetagender i Forslag, som udgjøre over $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og det er Foretagender rundt omkring, saa at sige over hele Landet; det er Foretagender af meget forskjellig Art, ikke blot i Kjøbenhavn — der falder naturligvis en væsentlig Del deraf som polyteknisk Lærestanstalt og Kjøbenhavns Bancoaard, hvilke spille en betydelig Rolle for Kjøbenhavns Bedkommende — men ogsaa rundt omkring i en stor Mængde Kjøbstæder, hvor der især er Tale om Udvidelse af Jernbanestationene, Opførelsen af en ny Skole i Aalborg og af Postbygninger i forskjellige andre Byer, saa at der netop her er Tale om at benytte de forhaandenværende Konjunkturer til at gennemføre disse Foranstaltninger paa et Tidspunkt, som det maa siges at være økonomisk hensigtsmæssigt at benytte. — Den ærede Ordfører udtalte, at Finantsudvalget havde arbejdet under et særligt Tryk, idet han henviste til forskjellige Udtalelser, der ere fremkomne i denne seneste Tid, og som stulde godtgjøre, at der i Høire var et Forsæt om at ville have et Provisorium til Foraaet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de af den ærede Ordfører berørte Artikler i „Berlingske Tidende“, men overlade til „Berlingske Tidende“ og den ærede Ordfører selv at klare dette Mellemliggende med hinanden. Jeg skal kun udtale, at der for selve Høires Bedkommende — jeg tænker altsaa paa det politiske Høire, hvortil jeg hører — selvfølgelig ingen Planer ere fastslaaede i saa Henseende, og at dette Spørgsmaal selvfølgelig ikke har været under Overveielse, saaledes at der kunde være Tale om at tage nogen Beslutning. Jeg kan tilføje — og det udtaler jeg jærlig ogsaa for mit Bedkommende som Medlem af Høire her i Thinget — at Høire ganske sikkert netop ønsker, at det maatte lykkes at komme til en saadan Overensstemmelse mellem Thingene om det foreliggende Finantslovsforslag, at det kunde udkomme som en Lov i en saadan Stikelse, at den fuldt fyldestgjorde Statens og Samfundets Interesser. — Hvad angaar de særlig Udenrigsministeriet vedrørende Forslag, som jo nærmest ere under Forhandling, er der ikke megen Anledning for mig til at dvæle ved dem. Det eneste Vædringsforslag, der foreligger, staar i Forbindelse med Handelsdirektoratet. Jeg har alt udtalt, at jeg anser det for høist ønskelig, at et saadant Direktorat maatte komme i Stand, og da ogsaa, at det, der i dette Finantslovsforslag staar i nærmere Forbindelse dermed, maatte blive gennemført, for at yderligere denne Foranstaltning kunde gjøre sin fulde Nytte. De Forhandlinger, som have været førte i Udvalget angaaende Forhandlingerne med Spa-

nien, og som den ærede Ordfører dvælede udførlig ved, finder jeg for mit Bedkommende ingen Anledning til at opholde mig ved, da det ikke staar i egentlig Forbindelse med Finantsloven. Hvorvidt den høitærede Finantsminister selv finder Anledning til at tage til Gjenmæle mod den fremkomne Fremstilling, ved jeg ikke. Jeg skal kun gjøre een lille Bemærkning overfor den ærede Ordførers Udtalelse, og det er, at den Holdning, som han synes at finde saa mærkelig baade hos Finantsministeren og hos den spanske Regjering, og som bl. A. skulde have vist sig deri, at den spanske Regjering ikke havde fundet Anledning til at svare paa vor Regjeringens Henvendelse, utvivlsomt har sin Grund i den Umstændighed, at den spanske Skibsart paa Danmark er saa at sige = 0, idet at det hændte saa overordentlig sjældent, at et spansk Skib kommer hertil, at det hele ompurgte Spørgsmaal ikke har nogen videre praktisk Betydning, og det er formodentlig denne Umstændighed, der har bevirket, at den spanske Regjering foreløbig for sit Bedkommende ikke har fundet Sagen af videre Betydning.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Jeg skal ikke opholde mig ved det Meste af, hvad den ærede Ordfører udtalte af almindelige Betragtninger om den Maade, hvorpaa Finantslovsforslaget er blevet behandlet i det ærede Finantsudvalg, saa meget mindre, som Miniretallets Ordfører jo allerede er kommet ind derpaa. Men jeg kan dog ikke tilbageholde, at det forekommer mig at være et ligesaa stærkt som uberegtiget Udtryk af den ærede Ordfører, naar han sagde, at det var meningsløst at ville bevilge Udgifter til Forsvarsvæsenet, saa længe der ikke var Udrygt til, at man kunde enes om de nye Foranstaltninger. Jeg vil tillade mig i Modsetning til den ærede Ordfører at udtale, at det for mig staar som meningsløst ikke at ville bevilge det Nødvendige til Bedligholdelse af det Gamle, man har, indtil man kan enes om noget Nytt, og at netop, jo fjernere Udsigten maatte være til at kunne enes om det Nye, desto større er Nødvendigheden af, at man vedtager det Nødvendige til at opretholde det, man har, desto større er Meningsløsheden ved ikke at ville bevilge dette. At Meningsløsheden af en hel Del andre Bevillinger, som den ærede Ordfører fremdrog, saasom til Handelsdirektoratet, ikke var en Emule bedre begrundet end denne Meningsløshed med Bevillingen af Forsvarsforanstaltningerne, behøver jeg ikke at dvæle videre ved.